

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 58/2012
05.09.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ш., због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву и покушају из члана 350. став 2. у вези члана 33. и 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 412/12 од 12.07.2012.године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 394/12 од 14.02.2012. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 412/12 од 12.07.2012. године, као делимично основан и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 394/12 од 14.02.2012. године, повређен закон – одредба члана 369. тачка 1. Законика о кривичном поступку у вези члана 350. став 2. и чл. 33. и 30. КЗ, у корист окривљеног М.Ш., док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку, ОДБИЈА као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду 24К 644/2011 од 18.10.2011. године, окривљени М.Ш. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву и у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 33. и 30. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу члана 63. став 1. КЗ у случају опозива условне осуде у казну затвора окр. М.Ш. ће се урачунати време проведено у притвору у периоду од 26.09.2009. године до 15.10.2009. године.

На основу члана 87. КЗ и члана 350. став 5. КЗ према окр. М.Ш. изречена је и мера безбедности одузимања предмета, па је од њега одузето путничко моторно возило ..., регистарских ознака ..., кључ за наведено путничко моторно возило и мобилни телефон марке ..., ИМЕИ број ..., са картицом за мобилни телефон број ..., серијски број ...

На основу члана 91. и 92. КЗ и члана 517. ЗКП од окр. М.Ш. одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 300 еура.

На основу члана 196. став 1. ЗКП окр. М.Ш. је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правно-снажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 394/12 од 14.02.2012. године поводом жалбе јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду, а по службеној дужности преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду К. 644/11 од 18.10.2011. године тако што је Апелациони суд у Београду на основу члана 355. став 1. тачка 1. ЗКП окривљеног М.Ш. ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву и у покушају из члана 350. став 2. у вези члана 33. и 30. Кривичног законика и одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Републички јавни тужилац је против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 394/12 од 14.02.2012. године, подигао захтев за заштиту законитости Ктз. 412/12 од 12.07.2012. године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев којим ће утврдити да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 394/12 од 14.02.2012. године повређен закон у корист окривљеног М.Ш.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, адвоката Н.З., као и у одсуству окр. М.Ш. који је према изводу из матичне књиге умрлих Општине Прешево број 203-312/2012 од 28.08.2012. године умро, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепени суд повредио кривични закон, односно члан 369. тачка 1. ЗКП у корист окривљеног, налазећи да се у радњама које се окривљеном стављају на терет не стичу законска обележја кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву и покушају из члана 350. став 2. у вези члана 33. и 30. Кривичног законика.

Наиме, другостепени суд је окр. М.Ш. на основу члана 355. став 1. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи у саизвршилаштву и покушају из члана 350. став 2. у вези члана 33. и 30. Кривичног законика.

Дајући разлоге за такав став, другостепени суд у образложењу пресуде наводи да чињенични опис кривичног дела за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим „не садржи ни једну од алтернативно постављених радњи овог кривичног дела ... да описане радње које се окривљеном стављају на терет не представљају радње кривичног дела ... а да би постојало кривично дело које се окривљеном ставља на терет оптужним актом јавног тужиоца неопходно је да је окривљени превезао или покушао да превезе наведена лица преко границе, што у конкретном случају није описано. То што је у чињеничном опису наведено да је окривљени - покушао да омогући недозвољени прелаз границе Републике Србије - а без да се опише на који начин и коју је то конкретну радњу окривљени предузео у том смислу, није довољно да би у конкретном случају постојала радња кривичног дела, а самим тим и кривично дело из члана 350. став 2. Кривичног законика“.

Овакав став другостепеног суда, по налажењу Врховног касационог суда, је погрешан, јер из чињеничног описа радњи датих у оптужном акту надлежног јавног тужиоца произилазе сва битна обележја кривичног дела из члана 350. став 2. КЗ и то намера прибављања користи, као и конкретна радња коју је окривљени предузео како би другом омогућио недозвољени прелаз државне границе, али и опис радње заједничког извршења дела са другим НН лицима, у смислу члана 33. КЗ, при чему је дело остало у покушају, у смислу члана 30. КЗ.

Наиме, радња кривичног дела из члана 350. став 2. КЗ састоји се у омогућавању другом недозвољеног преласа границе, у намери да себи или другом прибави какву корист. При том, појам „омогућавања преласка државне границе“ у смислу наведене законске одредбе, не представља само радњу која непосредно означава прелаз саме државне границе, већ обухвата све оне радње које су повезане са тим и без којих недозвољени прелаз границе другом (једно или више лица) не би био могућ.

У конкретном случају опис радњи које је окривљени предузео као саизвршилац са другим НН лицима, указује на њихову функционалну повезаност кроз заједничко деловање у циљу омогућавања недозвољеног преласка границе Србије наведеним лицима, на њиховом путу до Француске као крајње дестинације, што значи да ова лица не би могла да пређу државну границу без радње окривљеног, којом је омогућено њихово повезивање са НН лицима која би их непосредно превела преко државне границе. Дакле, радња окривљеног, представља само једну у ланцу планираних и предузетих радњи у циљу недозвољеног преласка државне границе, до којег није дошло јер је дело остало у покушају.

Супротним тумачењем наведене законске одредбе Апелациони суд у Београду је повредио одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП, у вези члана 350. став 2. и чл. 33. и 30. КЗ, доношењем пресуде којом је окривљеног ослободио од оптужбе, због чега је Врховни касациони суд уважио захтев Републичког јавног тужиоца и утврдио да је том пресудом повређен закон у корист окривљеног не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев поднет.

Оцењујући наводе захтева да је приликом доношења другостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама а дати разлози су нејасни и у знатној мери противречни, Врховни касациони суд налази да је захтев у том делу неоснован.

Супротно овим наводима захтева, другостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у смислу навода из захтева, јер пресуда садржи довољне и јасне разлоге у вези са применом одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП. У конкретном случају као што је напред наведено другостепени суд је повредио кривични закон – члан 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 350. став 2. и чл. 33. и 30. КЗ јер је заузео погрешан став о питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, али је за такав став дао разлоге који нису неразумљиви нити противречни.

Са изнетих разлога, а на основу чл. 30. став 1., члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008. године) и одредаба чл. 24. став 7., члана 425. став 2. и члана 424. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.